

А.В. Пшонка

кандидат юридичних наук,
народний депутат України

УДК 347.963

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАЦІВНИКІВ ПРОКУРАТУРИ УКРАЇНИ

Досліджено сутність та механізм реалізації соціально-правового забезпечення прокурорів. Проаналізовано поняття соціально-правового забезпечення прокурорсько-слідчих працівників, розглянуто види соціально-правового забезпечення працівників прокуратури відповідно до законодавства України.

***Ключові слова:** забезпечення, соціальне забезпечення, соціально-правове забезпечення, соціально-правовий захист, працівники прокуратури.*

Постановка проблеми. У статті 3 Конституції України визначено, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю [1]. Основний Закон містить як загальні гарантії здійснення прав людини, так і безпосередні гарантії здійснення права громадян на соціальний захист. Напружений характер діяльності працівників органів прокуратури та підвищена небезпека під час здійснення ними своїх професійних обов'язків зумовлюють вжиття державою відповідних заходів з підвищення рівня їх соціально-правового захисту. Слід зазначити, що на сьогодні держава не має можливості гарантувати належний рівень соціально-правового забезпечення працівників прокуратури через нестабільну економічну та політичну ситуацію в нашій країні, а також через недосконалість нормативно-правової бази. За таких умов питання належного соціально-правового забезпечення працівників органів прокуратури та підвищення якості його надання є надзвичайно актуальними та потребують ретельного наукового аналізу.

Метою даної роботи є науковий аналіз інституту соціально-правового захисту працівників прокуратури України.

Наукова новизна статті полягає у тому, що вона є одним із перших комплексних наукових досліджень питання соціально-правового забезпечення працівників прокуратури; у роботі окреслено основні положення сучасного стану законодавства про соціально-правове забезпечення прокурорсько-слідчих працівників та сформульовано пропозиції щодо його вдосконалення.

Виклад основного матеріалу. Починаючи дослідження особливостей соціально-правового забезпечення працівників органів прокуратури, на нашу думку, необхідно перш за все визначитися зі змістом самого терміна «соціально-правове забезпечення». Дослідженню проблем соціального та правового забезпечення приділяли увагу у своїх наукових працях такі відомі вчені, як М.О. Буянова, К.Ю. Мельник, С.М. Прилипко, С.М. Синчук тощо [2–5]. Однак слід зазначити, що на сьогодні серед науковців немає чіткої, усталеної позиції щодо визначення змісту поняття «соціально-

правове забезпечення». Отже, спробуємо надати коротку характеристику терміна «соціально-правове забезпечення», складовими якого є такі категорії, як «соціальне», «правове» та «забезпечення».

У словнику В.І. Даля слово «забезпечувати» трактується як «надати все необхідне» [6, с. 577]. В українській мові «забезпечувати» означає постачати щось у достатній кількості, задовольняти певні потреби, створювати надійні умови для здійснення чого-небудь, гарантувати щось, захищати, охороняти кого-небудь, що-небудь від небезпеки [7, с. 19]. Виходячи з цього, можна зробити висновок, що саме слово «забезпечення» має досить широкий зміст, воно охоплює багато аспектів діяльності, пов'язаної із створенням належних умов функціонування будь-чого чи будь-кого.

У чинному законодавстві, зокрема в Законі України «Про прокуратуру», одночасно вживаються терміни як «захист», так і «забезпечення», проте чіткого визначення цих правових категорій Закон не надає. На нашу думку, термін «забезпечення» є більш ширшим за змістом та включає в себе поняття «захист», яке є лише елементом (частиною) забезпечувальної діяльності, в нашому випадку – соціально-правового забезпечення працівників органів прокуратури, хоча з цього приводу в науковій літературі триває досить жвава дискусія.

Так, на думку М.О. Буянової, соціальний захист і соціальне забезпечення – це різні категорії, але соціальний захист може мати своїм об'єктом і суспільні відносини, не пов'язані із соціальним забезпеченням [4, с. 14]. Як вважаємо О.Г. Чутчева, категорія «соціальний захист» за своїм змістом ширша, ніж категорія «соціальне забезпечення». Соціальний захист містить у собі і соціальне забезпечення осіб, що опинилися у сфері впливу соціальних ризиків, і соціальний самозахист, як особисту відповідальність громадян за своє гідне існування [8, с. 31].

У міжнародній практиці загальноновизнаним вважається термін «соціальне забезпечення» (social security). Зокрема, такий підхід простежується в монографічних дослідженнях з проблем права соціального забезпечення та працях, в яких аналізується законодавство і практика його застосування у сфері соціального забезпечення окремих зарубіжних країн. Термін «protection» (захист) застосовується до захисту права на соціальне забезпечення окремої особи (protection in individual) і навіть до захисту самого соціального забезпечення (of social security protection) [9, с. 37].

Таким чином, у результаті проведеного аналізу можна зробити висновок, що у національному законодавстві не розмежовано поняття «соціальний захист» та «соціальне забезпечення»; одні й ті самі заходи в одних нормативно-правових актах вважаються соціальним захистом, а в інших – соціальним забезпеченням.

На нашу думку, в контексті діяльності органів прокуратури застосування терміна «забезпечення» є більш доцільним, ніж терміна «захист». Така точка зору зумовлена тим, що поняття «забезпечення» є більш об'ємним і включає три елементи державної діяльності: 1) сприяння реалізації прав і свобод; 2) охорону прав і свобод людини; 3) захист прав і свобод людини.

Що стосується поняття «соціально-правове забезпечення», то слід зазначити, що за своїм змістом воно охоплює дві складові: соціальне забезпечення та правове забезпечення.

У результаті аналізу наукової літератури з проблем соціального забезпечення різних категорій громадян можна зробити висновок, що термін «соціальне забезпечення» вживається у різних значеннях, зокрема як: суспільно-історичний тип матеріального забезпечення престарілих і непрацездатних; особлива форма розподільчих відносин, що виникають при поділі частини суспільних фондів споживання; предмет соціальної політики країни; невід'ємний елемент способу життя і його особливості; самостійна функція держави; правова форма матеріального забезпечення певних категорій населення; форма опосередкованого стимулювання активної участі громадян у соціально-економічному житті суспільства; конституційне соціальне право людини; галузь права тощо [10, с. 24].

З урахуванням вищевикладеного вважаємо, що соціальне забезпечення працівників прокуратури слід розуміти як систему соціальних гарантій, що забезпечують задоволення матеріальних і духовних потреб та компенсують певні обмеження, встановлені законодавством щодо цієї категорії осіб.

Що стосується поняття «правове забезпечення», то, на нашу думку, воно охоплює такий комплекс правових заходів: правотворчу діяльність уповноважених органів щодо прийняття нормативно-правових актів, в яких закріплено гарантії правової охорони та захисту, встановлено порядок реалізації прав, а також передбачено відповідальність у випадку їх порушення; правозастосовчу діяльність уповноважених органів щодо реалізації відповідних правових гарантій. Зважаючи на вищевикладене, можна зробити висновок, що правове забезпечення – це система законодавчо встановлених правових гарантій, а також діяльність уповноважених на те органів, посадових осіб щодо їх реалізації.

У науковій літературі правові гарантії визначаються як встановлені законом засоби безпосереднього забезпечення, використання, дотримання, виконання і правильного застосування норм права [11, с. 123]. Слід зазначити, що гарантії правового забезпечення працівників прокуратури можна класифікувати так: 1) загальні гарантії, тобто система економічних, політичних, духовних та інших відносин, умов, факторів, що декларуються Основним Законом – Конституцією України; 2) спеціальні гарантії, які закріплені у відповідних нормативно-правових актах (як правило, законах), що регулюють діяльність органів прокуратури.

Таким чином, вважаємо, що правове забезпечення працівників прокуратури – це система юридичних засобів, за допомогою яких уповноважені на те державні органи, їх посадові особи та інші суб'єкти здійснюють охорону, захист та забезпечують реалізацію законодавчо встановлених правових гарантій цієї категорії працівників.

З'ясування сутності таких категорій, як «забезпечення», «соціальне забезпечення», «правове забезпечення», «соціально-правове забезпечення», та аналіз порівняльної характеристики між ними дає нам можливість

перейти безпосередньо до дослідження основних елементів системи соціально-правового забезпечення, зокрема: матеріального і соціального забезпечення; державного обов'язкового особистого страхування працівників прокуратури; пенсійного забезпечення працівників прокуратури.

Так, у Законі України «Про прокуратуру» матеріальному і соціальному забезпеченню прокурорсько-слідчих працівників присвячено статтю 49 «Матеріальне і соціальне забезпечення працівників прокуратури» [12]. В цій статті, зокрема, зазначено, що заробітна плата прокурорів і слідчих прокуратури складається із посадових окладів, надбавок за класні чини, вислугу років і має забезпечувати достатні матеріальні умови для незалежного виконання службових обов'язків, а так само закріплення кваліфікованих кадрів. Надбавки за вислугу років встановлюються також іншим працівникам прокуратури (спеціалістам, службовцям, робітникам).

Розміри посадових окладів, надбавок за класні чини та вислугу років затверджуються Президентом України та Кабінетом Міністрів України.

Також у цій статті визначено, що прокурорам і слідчим прокуратури надається щорічна відпустка тривалістю 30 календарних днів з оплатою проїзду до місця відпочинку і у зворотному напрямку. Атестованим працівникам прокуратури, які мають стаж роботи в органах прокуратури понад 10 років, надається додаткова оплачувана відпустка тривалістю: після 10 років – 5 календарних днів, після 15 років – 10 календарних днів, після 20 років – 15 календарних днів.

Прокурори і слідчі мають право безкоштовно користуватися за службовими посвідченнями на території України всіма видами транспорту міського, приміського і місцевого сполучення (крім таксі); під час службового відрядження користуватися правом бронювання місць у готелях і на всіх видах транспорту, а також позачергового придбання проїзних документів.

В абзаці 4 статті 49 Закону зазначено, що прокурори та слідчі прокуратури забезпечуються жилою площею місцевими органами влади в першочерговому порядку. Їм також надається 50-процентна знижка плати за займане ними та членами їх сімей житло, комунальні послуги (водопостачання, газ, електричну та теплову енергію) і користування квартирним телефоном [12]. У зв'язку з цим виникає таке запитання: чому першочерговість забезпечення житлом місцевими органами влади та встановлення 50-процентної знижки плати за займане житло, комунальні послуги і користування квартирним телефоном передбачено тільки для прокурорів та слідчих? Адже цей Закон та, зокрема, його стаття 49 «Матеріальне і соціальне забезпечення працівників прокуратури» поширюється не тільки на слідчих, а й на інших працівників органів прокуратури, тобто і на прокурорів, до яких відповідно до статті 56 цього ж Закону віднесені: Генеральний прокурор України, перший заступник, заступники Генерального прокурора України, їх старші помічники та помічники, прокурори Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя, спеціалізованих прокуратур (на правах обласних), їх перші заступники, заступники, міжрайонні прокурори, прокурори міст, районів, районів у містах та прирівняних до них спеціалізованих прокуратур, їх перші заступники і заступники, нача-

льники головних управлінь, управлінь, відділів прокуратур, їх перші заступники, заступники, старші прокурори та прокурори прокуратур усіх рівнів, які діють у межах своєї компетенції. Зважаючи на вищевикладене, доцільно замінити в абзаці 4 статті 49 термін «прокурори та слідчі» на «прокурорсько-слідчі працівники».

Відповідно до абзацу 5 статті 49 Закону України «Про прокуратуру» прокурори і слідчі прокуратури, призначені в іншу місцевість, протягом шести місяців забезпечуються виконавчими комітетами місцевих рад благоустроєним жилим приміщенням у позачерговому порядку. Згідно з п. 40 Постанови Кабінету Міністрів України № 380 від 15 березня 1999 року «Про доповнення переліку категорії працівників, яким може бути надано службові приміщення» [13] та наказом Генерального прокурора України № 48/13-ок від 16 квітня 2004 року «Про затвердження переліку категорій працівників органів прокуратури, яким може бути надане службове житло, та про затвердження Положення про облік та розподіл службової житлової площі Генеральної прокуратури України» [14], житло, яке надається працівникам органів прокуратури, обов'язково включається до складу службових.

З метою ведення обліку службових житлових приміщень при отриманні житла прокурори районів зобов'язані направляти до відділу роботи з кадрами прокуратури області копії рішень виконавчих комітетів про включення вказаних житлових приміщень до складу службових. У даній інформації обов'язково повинні відображатися такі питання: яких заходів вжито для забезпечення житлом працівників; дані про працівників (склад їх сім'ї), які отримали житло в поточному році; дані про працівників (склад їх сім'ї), які перебувають на квартирному обліку та з якого часу; дані про працівників (склад їх сім'ї), які ще потребують поліпшення житлових умов, але на квартирному обліку не перебувають.

Прокурори і слідчі прокуратури мають також право на першочергове влаштування дітей у дошкільні заклади і встановлення квартирної телефонії. Місцеві ради можуть продавати на пільгових умовах жилі приміщення працівникам прокуратури із знижкою до 50 відсотків їх вартості.

Працівники органів прокуратури та члени їх сімей, які постраждали внаслідок аварії на Чорнобильській АЕС, користуються всіма пільгами, передбаченими Законом України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» [15].

Державному захисту працівників прокуратури присвячено статтю 50 Закону України «Про прокуратуру», в якій зазначено, що нанесення тілесних ушкоджень, образа, погроза щодо працівника прокуратури чи його близького родича, а також знищення їх майна, інші насильницькі дії у зв'язку з виконанням прокурором або слідчим прокуратури своїх службових обов'язків тягнуть за собою встановлену законом відповідальність. Така ж відповідальність настає в разі вчинення зазначених правопорушень щодо пенсіонера з числа працівників прокуратури або членів його сім'ї і близьких родичів у зв'язку з виконанням ним службових обов'язків у минулому. У такому випадку збитки, заподіяні знищенням або пошкодженням майна прокурору, слід-

чому чи пенсіонеру з числа прокурорсько-слідчих працівників, членам їх сімей і близьким родичам у зв'язку з виконанням працівником прокуратури службових обов'язків, відшкодовуються державою в повному розмірі за рахунок державного бюджету.

Відповідно до Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» під державним захистом працівників органів прокуратури розуміється система особливих заходів державного захисту працівників від перешкоджання виконанню покладених на них законом обов'язків і здійсненню наданих прав, а так само від посягань на життя, здоров'я, житло і майно зазначених осіб та їх близьких родичів у зв'язку із службовою діяльністю цих працівників [16].

Особливу увагу слід звернути на те, що прокурори і слідчі прокуратури мають право на носіння вогнепальної зброї. Так, згідно зі ст. 3 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів», працівники прокуратури мають право:

а) застосовувати заходи фізичного впливу, спеціальні засоби і зброю з метою забезпечення виконання правомірних наказів і усних вимог, що добровільно не виконуються, для захисту особистої безпеки, безпеки близьких родичів, а також свого житла і майна;

б) вимагати і одержувати допомогу у виконанні покладених на них обов'язків, а в разі необхідності – для особистого захисту, а також свого житла і майна з боку відповідних правоохоронних та інших державних органів;

в) здійснювати спеціальні заходи забезпечення безпеки;

г) отримувати матеріальну компенсацію в разі загибелі працівника, каліцтва або іншого ушкодження здоров'я, знищення чи пошкодження його житла і майна у зв'язку з виконанням службових обов'язків.

Також слід звернути увагу, що у статті 5 цього ж нормативно-правового акта передбачено такі спеціальні заходи державного захисту працівників органів прокуратури:

а) особиста охорона, охорона житла і майна;

б) видача зброї, засобів індивідуального захисту і сповіщення про небезпеку;

в) встановлення телефону за місцем проживання;

г) використання технічних засобів контролю і прослуховування телефонних та інших переговорів, візуальне спостереження;

д) тимчасове розміщення у місцях, що забезпечують безпеку;

е) забезпечення конфіденційності даних про об'єкти захисту;

є) переведення на іншу роботу, направлення на навчання, заміна документів, зміна зовнішності, переселення в інше місце проживання.

Зважаючи на напружений характер діяльності працівників органів прокуратури та підвищену небезпеку під час здійснення ними своїх професійних обов'язків у статті 19 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» передбачено права та обов'язки осіб, взятих під захист. Так, працівник прокуратури, щодо якого прийнято рішення про застосування спеціальних заходів безпеки, має право:

а) знати про заходи безпеки, які застосовуються щодо нього;

б) вимагати від органу, який забезпечує безпеку, застосування додаткових заходів безпеки, передбачених цим Законом, або скасування яких-небудь із здійснюваних заходів;

в) оскаржити прокурору або до відповідного вищого органу, який забезпечує безпеку, незаконні рішення і дії посадових осіб, які забезпечують його безпеку.

Працівник прокуратури, взятий під захист, зобов'язаний:

а) виконувати законні вимоги органів, які забезпечують його безпеку;

б) негайно інформувати зазначені органи про кожний випадок погрози або протиправних дій щодо нього;

в) дбайливо ставитися до майна, зброї і документів, виданих йому в тимчасове особисте користування для забезпечення безпеки;

г) використовувати видану зброю виключно в інтересах забезпечення свого захисту і виконання покладених на нього законом обов'язків.

Іншим важливим елементом системи соціально-правового забезпечення працівників органів прокуратури є державне обов'язкове особисте страхування працівників прокуратури. Так, відповідно до абзацу 4 статті 50 Закону України «Про прокуратуру», життя і здоров'я працівників прокуратури підлягають обов'язковому державному страхуванню за рахунок коштів відповідних бюджетів на суму десятирічного грошового утримання за останньою посадою [12].

У випадку каліцтва чи інвалідності, що сталися у зв'язку з виконанням службових обов'язків, прокурор, слідчий прокуратури одержує компенсацію в розмірі від річного до п'ятирічного грошового утримання, залежно від ступеня втрати працездатності, а в разі його загибелі із зазначеної причини сім'ї або утриманням загиблого виплачується одноразова допомога в розмірі десятирічного грошового утримання за останньою посадою і призначається пенсія у зв'язку із втратою годувальника в розмірі його місячного посадового окладу. За сім'єю загиблого зберігається право на одержання благоустроєного жилого приміщення на умовах і підставах, які існували на час загибелі працівника.

Особливу увагу слід звернути на те, що працівники прокуратури – жінки користуються всіма пільгами, передбаченими законодавчими актами України з питань соціального захисту жінок, охорони материнства і дитинства. Ці пільги поширюються на батьків з числа працівників прокуратури, які виховують дітей без матері (у разі її смерті, позбавлення батьківських прав, на час перебування у лікувальному закладі та в інших випадках відсутності материнського піклування про дітей).

Важливим елементом системи соціально-правового забезпечення працівників органів прокуратури також є їх пенсійне забезпечення. Так, відповідно до статті 50-1 Закону України «Про прокуратуру», прокурори і слідчі мають право на пенсійне забезпечення за вислугу років незалежно від віку за наявності на день звернення вислуги років не менше 20 років, у тому числі стажу роботи на посадах прокурорів і слідчих прокуратури не менше 10 років.

Пенсія призначається в розмірі 80 відсотків від суми їхньої місячної (чинної) заробітної плати, до якої включаються всі види оплати праці, з якої було сплачено єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування. Розмір виплат (крім посадових окладів, надбавок за класні чини, вислугу років), що включаються в заробіток для обчислення пенсії, визначається за вибором того, хто звернувся за пенсією, за будь-які 60 календарних місяців такої роботи підряд перед зверненням за пенсією незалежно від наявності перерв протягом цього періоду на даній роботі.

Середньомісячна сума зазначених виплат за 60 календарних місяців визначається шляхом ділення загальної суми таких виплат на 60. Коригування зазначених виплат проводиться із застосуванням коефіцієнта загального підвищення розмірів посадового окладу, надбавок до нього за класний чин. Посадовий оклад, надбавки за класний чин і вислугу років під час призначення пенсії враховуються в розмірах, установлених на дату звернення за пенсією.

До вислуги років, що дає право на пенсію, зараховується час роботи на прокурорських посадах, вказаних у статті 56 Закону «Про прокуратуру», в тому числі у військовій прокуратурі, стажистами в органах прокуратури, слідчими, суддями, на посадах начальницького складу органів внутрішніх справ, офіцерських посадах Служби безпеки України, посадах державних службовців, які займають особи з вищою юридичною освітою, в науково-навчальних закладах Генеральної прокуратури України працівникам, яким присвоєно класні чини, на виборних посадах у державних органах, на посадах в інших організаціях, якщо працівники, що мають класні чини, були направлені туди, а потім повернулися в прокуратуру, строкова військова служба, половина строку навчання у вищих юридичних навчальних закладах, частково оплачувана відпустка жінкам по догляду за дитиною до досягнення нею трьох років.

Особи, звільнені з роботи в порядку дисциплінарного стягнення з позбавленням класного чину або позбавлені класного чину за вироком суду, втрачають право на пенсійне забезпечення за вислугою років. Права на одержання пенсії, передбаченої цією статтею, позбавляються також особи, звільнені з роботи у зв'язку з засудженням за умисний злочин, вчинений з використанням свого посадового становища, або вчиненням корупційного правопорушення.

У результаті проведеного аналізу особливостей соціально-правового забезпечення працівників органів прокуратури вважаємо, що з метою врегулювання відносин, пов'язаних з охороною та захистом прав, свобод, обов'язків і законних інтересів працівників прокуратури України, створення умов для подальшого розвитку та вдосконалення системи соціально-правового захисту персоналу та підвищення ефективності функціонування органів і підрозділів прокуратури необхідно розробити та прийняти Концепцію соціально-правового захисту особового складу прокуратури України. Головним завданням Концепції повинно бути створення комплексу організаційно-правових, морально-психологічних, соціально-гуманітарних умов соціально-правового захисту для ефективної реалізації працівниками

своїх прав, свобод, обов'язків та законних інтересів, на основі яких можна формувати високопрофесійний, стабільний і оптимально збалансований кадровий корпус, який здатен вирішувати завдання, що поставлені перед прокуратурою України суспільством та державою.

Висновки. Підсумовуючи вищенаведене, вважаємо за необхідне виокремити такі перспективні напрямки вдосконалення соціально-правового забезпечення працівників органів прокуратури:

- підвищення престижності державної служби в цих органах, що, з одного боку, залежить від показників роботи органів прокуратури, зокрема розслідування резонансних злочинів, з іншого – повної деполітизації прокуратури;

- створення належних умов служби, забезпечення працівників приміщенням, транспортом, телефонами, правильна організація розпорядку й режиму робочого дня;

- запровадження державного страхування, гарантованого високого пенсійного та медичного забезпечення;

- безперервне забезпечення службової перспективи, стабільності службово-трудових відносин, підвищення рівня кваліфікації.

Бібліографічні посилання

1. Конституція України : від 28.06.1996 // ВВР України. – 1996. – № 30. – Ст. 141 (з наступними змінами).

2. Синчук С.М. Гарантування гідного рівня життя особи у сфері соціального забезпечення / С.М. Синчук // Вісник Львівського ун-ту. Серія юридична. – 2011. – № 1 (№ 52). – С. 234–242.

3. Прилипко С. М. Право на соціальне забезпечення в умовах ринкової економіки / С. М. Прилипко // Актуальні проблеми науки трудового права в сучасних умовах ринкової економіки. – Х., 2003. – С. 202–208.

4. Право соціального забезпечення Росії : учебник / М. О. Буянова, К. Н. Гусов и др. ; отв. ред. К. Н. Гусов. – 4-е изд., перераб. и доп. – М., 2008.

5. Мельник К. Ю. Соціально-правовий захист працівників органів внутрішніх справ (проблеми теорії та практики) : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.05 / К. Ю. Мельник. – Х., 2002.

6. Даль В.И. Толковый словарь живого великорусского языка: т. 4 / В.И. Даль. – М., 1980.

7. Словник української мови : під ред. І.К. Білодіда. – Т. 3. – К., 1972.

8. Чутчева О.Г. Правове регулювання соціального захисту громадян України : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.05 / О.Г. Чутчева. – Х., 2003.

9. Болотіна І.Н. Право людини на соціальне забезпечення в Україні: проблеми термінів і понять / І. Н. Болотіна // Право України. – 2000. – № 4. – С. 35–40.

10. Сташків Б.І. Поняття права соціального забезпечення / Б.І. Сташків // Право України. – 2000. – № 5. – С. 24–26.

11. Головченко В.В. Юридична термінологія : довідник / В.В. Головченко, В.С. Ковальський – К., 1998.

12. Про прокуратуру: Закон України від 05.11.1991 № 1789 -XII // ВВР України. – 1991. – № 53. – Ст. 793.

13. Про доповнення переліку категорії працівників, яким може бути надано службові приміщення : Постанова Кабінету Міністрів України від 15.03.1999 № 380 // Урядовий кур'єр. – 1999. – 22 березня.

14. Про затвердження переліку категорій працівників органів прокуратури, яким може бути надано службове житло, та про затвердження Положення про облік та розподіл службової житлової площі Генеральної прокуратури України : наказ Генерально-

го прокурора України від 16.04.2004 № 48/13-ок.

15. Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи : Закон України від 19.12.1991 № 796-ХІІ // ВВР України. – 1991. – № 6. – Ст. 200.

16. Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів : Закон України від 23.12.1993 № 3781-ХІІ // ВВР України. – 1994. – № 11. – Ст. 50.

Пшонка А.В. Общая характеристика социально-правового обеспечения работников прокуратуры Украины. Исследована сущность и механизм реализации социально-правового обеспечения прокуроров. Проанализировано понятие социально-правового обеспечения прокурорско-следственных работников, рассмотрены виды социально-правового обеспечения работников прокуратуры в соответствии с законодательством Украины.

Ключевые слова: обеспечение, социальное обеспечение, социально-правовое обеспечение, социально-правовая защита, работники прокуратуры.

Pshonka A.V. General description of the social legal security of employees of public prosecutor office of Ukraine. Tense character of activity of employees of public prosecutor office agencies and increase danger during execution by them of their professional duties predetermine the use of corresponding events by the government of the increase of level of their social legal security.

The scientific analysis of institute of social legal security of employees of public prosecutor office of Ukraine is made in the article, the substantive provisions of the modern state of legislation are outlined about the social legal providing of public prosecutor's-investigational employees and suggestions are set forth in relation to its improvement.

Concepts "social protection" and "social security" are not delimited in national legislation; the same events in one normatively-legal acts are considered social protection, and in other - by social security. In the context of activity of agencies of public prosecutor office of use of term "protection" is more expedient, than term "security", as a concept "providing" is a more volume and includes three elements of government activity: 1) assistance to realization of rights and freedoms; 2) guarding of human rights and freedoms; 3) protections of human rights and freedoms.

The author offered to understand social security of employees of public prosecutor office as a system of social guarantees, that provide satisfaction of material and spiritual necessities and compensate the certain limitations set by legislation in relation to this category of persons. Under the legal providing of employees of public prosecutor office the author understands the system of legal facilities by means of that public organs are authorized on that, them public servants and other subjects carry out guard, protection and provide realization of the legislatively set legal guarantees of this category of employees.

The author distinguished such perspective directions of improvement of social legal securing of employees of public prosecutor office agencies: 1) increase of prestige of government service in these agencies, that, from one side, depends on the indexes of work of public prosecutor office agencies, in particular investigation of resonant crimes, from other - complete depolitization of public prosecutor office; 2) creations of the proper terms of service, providing for employees an apartment, by a transport, telephones, correct organization of order and mode of working day; 3) inputs of state insurance, assured high pension and medical system; 4) continuous providing of official prospect, stability of official-labor relations, increase of qualification level.

The author offered to elaborate and adopt Conception of social legal security of staff of public prosecutor office of Ukraine.

Keywords: security, social security, social legal security, social-legal protection, employees of public prosecutor office.

Надійшла до редакції 28.12.2012